

Nemušto promašena adresa

Upis je prvog novembra javno odbacio oktobarski Nacrt novela ZIS, javno osudio netransparentnost postupka i loša zakonska rešenja, a trećeg novembra i javno najavio zakonom mjerena procesuiranja protiv njegovih protagonista iz MF. Petog novembra se iznebuha, nakon završene javne rasprave, pojavio Mans i kroz pisane medije napao osnivače Upisa i postavio set deplasiranih pitanja i neukih amandmana, nesumnjivo pogrešnom adresatu i na potpuno promašenu adresu. Kakvi sufleri i došaptači, takva i pitanja i odgovori. Nikakvi.

Upis je Mansu predstavio faktografiju stanja stvari u deset tačaka i pozvao ga da se pridruži Upisu u Upisovom zahtjevu i pomogne da katastrofalan Nacrt ZIS ne zaživi, jer objektivno ne valja. Upis je zamolio Mans da uloži napor zarad donošenja jednog novog i savremenog ZIS, jer bi svaka kritika tog nacrtu bila zakona dobrodošla. Upis je pritom zamjerio Mansu što kasni i što je posegao za uzvikivanjem, prozivkama i skoro pokličima protiv investitora iz oblasti igara na sreću, što je ružno, nepristojno i infantilno, umjersto da se skoncentriše na temu.

Izvjesno je da se uzvikivanje i stalno prozivanje imena investitora, uz neizbježni pridev *kontraverzni* vrlo dobro plaćeno i godi ušima onih koji za to daju novac, ali to nije tema zakonskih novela. Omiljena atribucija kontroverznih biznismena, naročito onih iz oblasti igara na sreću, nije neobična bilo gdje u svijetu, kao što nije sporno da je kontroverznost opšteprisutna kod mnogih, naročito tako velikih i moćnih nevladinih organizacija kakav je upravo Mans, jer je i to takođe u svijetu notorno poznat unosan i kontroverzan biznis.

Uprkos tom što je Upis otvoreno i javno objelodanio faktografiju, osudio netransparentnost postupka i rada radne grupe, i nagovjestio zakonom mjerena, procesuiranja, Mans je preskočio svaku činjenicu, tj. svaki fakt pojedinačno? Činjenice se ipak ne mogu preskakati i mijenjati izmišljotinama o kockarskom lobiju, naročito ne drskim, bezobzirnim i lažnim optužbama o fingiranosti sukoba Upisa i njegovih osnivača sa MF. Objektivno ne čudi to što je Mansu oblast igara na sreću, nemušta tj. nerazumljiva, jer je nesumnjivo elementarno ne poznaje kao što vidno ne poznaje pravne propise i pravni sistem uopšte. Suštinski uzrok je više nego očigledan. Mans ne razumije da se oblast igara na sreću prožima, izuzev Zakona o igrama na sreću i podzakonskim aktima, Zakonom o koncesijama, Zakonom o zabrani pranja novca i sprečavanja terorizma, Zakonom o privrednim društvima, Zakonom o obligacionim odnosima, u horizontalnoj ravni i po vertikalnoj hijerarhiji. Nijedan zakon i pravni propis nije samac i usamljen, nego umrežen u pravni sistem u povezanost i interakciju imperativnih normi, koje sveobuhvatno uređuju i oblast igara na sreću. Osnovno pravno predznanje razumjevanje pravnog poretka je velika kočnica, problem i nepoznanica Mansa, zbog čega se upustio u besmislice u sklopu kojih brka pravne pojmove, institute, zakonske, podzakonske domene i daleko odlutao u potpuno pogrešnom pravcu i pogrešnu ulicu. Repetacijama sintagme *kockarski lobi*, Mans želi senzacionalizmom, populističkom metodom da ostavi kod javnosti utisak i lažnu predstavu, uzvikivanjima parola i imena zarad vrlo kontroverznih i izvjesno tuđih interesa, a svoje promocije. Mans je nevladin sektor razumjeo kao šansu za sopstveni biznis, pod licemjernim ekskluzivnim kišobranom tobožnjeg tumača i čuvara javnih interesa. On pretenduje na čist monopolizam u oblasti nevladinog sektora i nedodirljivost stavova, iako su to suviše često obična lupetanja.

Upis je povrijedio sujetu Mansa, jer se sto dana opirao usvajanju jednog krajnje lošeg zakonskog teksta, dok je Mans osljedno ćutao, a naročito ga je pogodilo to što je Upis odbacio predloženi nacrt prije nego što je Mans uopšte konstatovao da on kao takav postoji.

Reagovanje Mansa nakon što je javna rasprava završena je realno bez pravnog efekta, što upućuje na druge motive. Nije umjesna Mansova samoinauguracija u jedinog vladara nevladinog sektora, jer je u konkretnom, u oblasti igara na sreću pokazao veliko pravno šarlatanstvo, preskromno znanje i neukost. To s druge strane ne utiče na mogućnost angažovanja Mansa kao moćne i velike nevladine organizacije, da se priključi i pomogne Upisu u ostvarenju cilja koji je Upis javno definisao, a on se ogleda u donošenju novog i savremenog Zakona o igrama na sreću. U pogledu primjedbi Mansa povodom obezbjeđenja on line monitoringa i praćenja rada priređivača igara na sreću, Mans je ponovo pogriješio adresu, budući da su priređivači perfektno obezbjedili svu tehničku, stručnu i tehnološku osposobljenost za implementaciju on line sistema, ali je Uprava za igre na sreću zatajila. Zato Mans oštricu tog pitanja treba da adresira na upravu i da zatraži kvalifikacionu strukturu i stručnu osposobljenost zaposlenih te uprave, tehničku i tehnološku opremljenost za primjenu on line sistema, jer to nije uspjela da obezbijedi već četvrtu godinu. Svaki pucanj Mansa je nedorastao, čist pucanj u prazno.

Mans bi trebao da se zapita i pita upravu zašto to nije učinila, pribavi podatke o dugim i dalekim studijskim putovanjima uprave na razne i egzotične destinacije radi stručnog usavršavanja i osposobljavanja kojeg nema. To što nedostaje upravi ne može nadomjestiti nijedan priređivač, ni nevladin sektor, jer je to izvan njihovog realnog domašaja i mogućnosti da na rad uprave uopšte utiče. Mans zna adresu, ali mu se ne sviđa adresat.

Prema tome, svaki laik može uočiti da je to što radi Mans po okončanju javne rasprave provizorij, burleska i cirkusantska priča, kojom zamazuje oči javnosti a da o suštini problema očigledno ne zna baš ništa. Mansu ne mogu pomoći bilo kakvi odgovori ili uputi, jer će za Mans sve to biti nemušto i nerazumljivo, pošto konkretnu oblast elementarno ne poznaje. To što Mans čini ovih dana je školski oblik demagogije koju pripisuje drugima, dok istovremeno, sve što izriče je do korjena zahvaćeno isključivo prostačkom demagogijom i ničim više. Demagogija i nemušto je osnovni instrumentarij Mansa, bez kojeg on ne može da diše i funkcioniše, njome prikriva svoju nekompetenciju i postaje *klasični protočni boiler* širenja glasina, neistina i sopstvene promocije. Nema nikakve opasnosti da bilo koja sugestija, primjedba ili tzv. amandman Mansa bude od bilo kakve koristi, jer se korisnost može očekivati samo od onoga ko je dobronamjeran i kompetentan, što Mans definitivno nije.

Mansa nigdje nije bilo dok se Upis borio za što bolju zakonsku novelu, pa je naknadna angažovanost neiskrena i protežirana ko zna čijim, kolikim i kakvim interesima. Upis je upravo procesuirao kod nadležnih institucija pristup informacijama o tome kako se, kome i na koji način raspodjeljuju prihodi ostvareni priređivanjem igara na sreću i informacije o koštanju i utrošku novca poreskih obveznika za rad organa državne uprave u oblasti igara na sreću, pa predlaže Mansu da se pridruži takvim zahtjevima i inicijativama, da bi stvari postale svima jasne i da bi prestalo dezinformisanje javnosti i utvrdila materijalna istina. Mansu to ne odgovara.

Zaključno, pošto je sad svima jasno da je Mans iskompromitovan, nesolidan i nepouzdan partner, sa jednim ciljem da skrene pažnju sa pravih tema i privuče pažnju na sebe i svoju besprekornu savjest iz koje profitira ili ekstraprofitira, svejedno. Nije sporno da ukoliko Mans popravi svoje ponašanje i prestane da se ponaša u duhu *balkanske krčme i krčmarice*, biće rado viđen partner u stvaranju povoljnog pravnog i poslovnog ambijenta u Crnoj Gori, a dotle njegova galamdžijska, nemušta i demagoška reagovanja ostavljamo njemu. Neka ih on sam nosi kako zna i umije, jer samo njemu pripadaju, pa neka reaguje koliko hoće i može.

Mans se mora suočiti sa realnošću sopstvene hipokrizije i konačno prestati da baca *prašinu u oči* crnogorskoj javnosti samofavorizovanjem i neutaživim strastima za ličnim promocijama i profiterstvu. Mans kao pravni analista je beskorisna društvena pojava koja je mogla da procvjeta samo u okolnostima visoke tolerancije, jer je po svemu što radi(i kada reaguje i kada čuti) paradigma nametača mišljenja da je laž istina. Kod Mansa lažu - i koza i rog. Ništa tako delikatno ne podriva pravnu državu kao zlonamjerna pravna glupost. Pravo i istina su protjerani u zapećak i moći će da iz njega izađu, tek onda kada se prilagode pravu i istini koju Mans *izmušti*.

To što Mans o pravnom sistemu govori držeći u ruci samo jedan istrgnut pravni propis je ponižavanje prava. Reagovanja Mansa su najobičnije parada, malo poprskana pravom. Mans je trenutno najveći ekstraprofiter u Crnoj Gori i to crnogorska javnost mora da zna, da bi razumjela otkud ovoliko neprestano, a potpuno pravno dementno lamentiranje i ogolila njegovu misiju operacije zataškavanja materijalne istine. Upis poručuje da će svako onaj ko se ogriješio o zakon odgovarati u skladu sa zakonom, pa makar se krio i *pod suknju* Mansa. Niko nema pravni imunitet na kritiku, pa ni Mans, čak i onda kada se bavi blistavim zatupljivanjem prava. UPIS radi javno i otvoreno, a Mans daleko od očiju javnosti, u novinama, i pred kamerama, njegove greške su uvijek tuđe greške, jer su i njegove misli tuđe. Za Mans je sopstveno mišljenje avantura, neizvjesnost i nepodnošljiv rizik. Poznato je da se rad unosi u radnu knjižicu onog ko radi, a Mansova reagovanja u SAMO njegovu biografiju. I nema sumnji da kada neko jednom sklizne ispod etičke granice, uvijek će moći da sklizne još više. Nema kraj.

Udruženje priređivača igara na sreću

Te1: 020/414-519; fax: 020/234-520; E-mail: priredjivaci@upisigre.me; www.upisigre.me

PIB 02848767 Ž.R. 520-5138-84 Hipotekarna banka, Podgorica

Adresa: Rimski trg br.50, Podgorica, Crna Gora